

ISSN:1306-3111

e-Journal of New World Sciences Academy
2011, Volume: 6, Number: 4, Article Number: 1A0270

ENGINEERING SCIENCES

Received: August 2011
Accepted: October 2011
Series : 1A
ISSN : 1308-7231
© 2010 www.newwsa.com

Mine Baran

Aysel Yılmaz

Dicle University
mbaran@dicle.edu.tr
mbaran40@gmail.com
Diyarbakir-Turkey

**GÖÇEBELİKTE YERLEŞİK HAYATA GEÇİŞTE, BERİTAN AŞİRETİ KONUTLARININDA
AİDİYET DUYGUSU**

ÖZET

Konut kimliğini oluşturan öğelerin başında içinde yaşayan kullanıcıların kimlikleri gelmektedir. Konutun bulunduğu coğrafya, kültürel oluşum, yerel gelenekler, yaşam biçimi vb. niteliklerinin karışımı konutun kimliğini tanımlar. Nasıl bir konut yapımı gerçekleştiğinde 'yuva' kavramıyla doğrudan özdeşleşemiyorsa, bir konut grubu da, orada yaşayacak kişilerin yaşam tarzı ve ilişkileri dikkate alınmadan, salt fiziksel ve görsel gereksinimler gözetilerek tasarlanıyorsa, bireylerde bir topluluğa aidiyet duygusu oluşturamaz. Göçebelikten yerleşik hayata geçen Beritan Aşireti üyelerinin Diyarbakır il'i Bismil ilçesinde devlet tarafından inşa edilmiş olan konutları kullanamamaları çalışmanın ana sorununu oluşturmaktadır. Bu sorun, konutların, kullanıcı kimliğine uygun olmadığı hipotezini doğrulamaktadır. Bu konutların kullanıcı aidiyeti açısından amacına uygunluğunun saptanması çalışmanın amacını oluşturmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Göçebelik, Aşiret, Beritan Aşireti, Aidiyet Duygusu, Kimlik

**AFFILIATION AT BERITAN TRIBE HOUSES IN TRANSITION NOMADIC TO
SETTLEMENT**

ABSTRACT

Dwellings identity is one of the most important element that form housing identity. The others are, geographical location, culture, vernacular traditions, lifestyle and their mixtures. Affiliation to a community is depend on dwellings lifestyle and relations as well as physical and visual requirements. Otherwise the difference between house construction and 'nest' could not be understood. Beritan tribe members are lack of use of the houses made by government in Bismil district of Diyarbakır province during transition from nomadic to settlement. The reason proves the hypothesis of unavailability of housing with user identity. The aim of this study is to determine user affiliation in the houses and their suitability.

Keywords: Nomadic, Tribe, Beritan Tribe, Affiliation, Identity

1. GİRİŞ (INTRODUCTION)

Bir topluluğun aidiyet (*affiliation*) duygusu insanın temel gereksinmelerinden biri olup [1], kişinin toplumsal davranışlarının önemli bir belirleyicisidir. Bu gereksinmenin yerine getirilemediği durumlarda ödenen bedel ise genellikle yalnızlık/yalıtım hatta anti toplumsal davranışlardır.

Yaşadığımız mekanlar yer ve zaman gibi boyutlardan bağımsız değildirler. Yer, mekanın aidiyetini hissettiren önemli bir boyuttur. Edward Relph, yaşanan yerden bahsederken, yaşanan yerin özünün, insanın kendisini içeride hissettiği olduğu sonucuna varmıştır. Yerin içinde olmak, oradalıktan çok buradalığı, tedirginlikten çok emniyette olmayı, ayrılmış olmaktan çok ait olmayı hissetmektir [2]. Heidegger, dört boyuttan bahsederken, planlamada "yerellik" ve "bölge" kavramları geleneklerle, geleneksel malzemeyle, tekniklerle, ihtiyaçlarla, hayvanlarla ve bitki yaşamıyla, iklimle, giysilerle, yemeklerle ve bunlar gibi daha birçok faktörün karşıtlarıyla da birlikte düşünülmektedir. Heidegger'e göre yerin kimliği ile kişinin kimliği arasındaki ilişki, benimsemenin önemli bir nokta olduğunu vurgular [3 ve 4].

Kimlik ve aidiyet duygusunun konut ölçeğindeki yansımalarına verilebilecek örneklerden biri de Beritan Aşireti konutlarıdır. 50 bin nüfusu ile Türkiye'nin en büyük göçebe aşireti olan Beritanlılar için, köy kent projesi kapsamında, 1980 yılında Elazığ ve Diyarbakır yerleşiminde kalıcı konutlar inşa edilmiş ve bu topluluğun yerleşik hayata geçmesi için çalışmalar başlatılmıştır. Ancak yapılan bu konutlar istenilen amaca hizmet edememiş yarısı atıl durumda kalmıştır. 50 bin aşiret mensubunun sadece yüzde 50'sinin yerleşik düzene geçtiğini belirten Beritan aşireti lideri Fazlı Yazıcı, konutların elverişsizliğinden ötürü birçok kişinin ilkel yaşamı tercih ettiğini ifade etmektedir [5].

Yalnız kalan bu konutların tercih edilmeme nedenleri ve konut aidiyet ilişkisinin irdelenmesi bu çalışmanın temel amacını oluşturmaktadır.

2. ÇALIŞMANIN ÖNEMİ (RESEARCH SIGNIFICANCE)

Bu çalışmada, konut- kullanıcı kimliği arasındaki ilişkiye vurgu yapılmıştır. Aynı zamanda Beritan üyeleri bir aşirete mensup oldukları için öncelikle aşiret sistemine bir giriş yapmak ve daha sonra bu topluluğu tanımlamak konunun kültürel boyutunu da anlayabilmek bakımından önemlidir. Bu çalışma ortaya koyacağı bulgu ve sonuçları ile konut tasarımlarında tip projeler yerine, kullanıcıların kimlikleri ve aidiyet duygusunun tasarım aşamasında önemli bir parametre olduğuna dikkat çekmektedir.

3. AŞİRET SİSTEMİ VE BERİTAN AŞİRETİ (TRİBE SYSTEM AND BERİTAN TRİBE)

Aşiret, temel ekonomik faaliyetleri avcılık-toplayıcılık veya hayvancılık olması nedeniyle, bir coğrafyada hareket halinde olmak zorunda kalan, kan bağı ve soy birliğine dayalı bir topluluk olarak tariflenebilir [6]. Bruinessen göre ise, "aşiret, üyelerinden aynı şeyi bekleyen ve onlara aynı koruma ve güvenliği veren çok büyük bir ailedir" [7]. Bu tanımlamalar doğrultusunda, aşiret kavramı bir kan bağı ekseninde toplanmış, ortak bir geçmişe sahip ve benzer beklentiler içerisinde olan bir topluluk olarak tanımlanabilir. Aşiret dil ve kültür ortaklığı bulunan farklı kabileler bir araya gelerek dağınık bir konfederasyon(aşiret) oluşturabilirler[8]. Aşiret idari ve siyasi bir birlikteliktir ve aşiretin tümünü temsil eden, en üst otoriteye sahip aşiret reisliği birimi mevcuttur. 14 Haziran 1934' de kabul edilen 2510 sayılı "İskan Kanunu" na göre; aşiret reisliği

kaldırılmış olmasına rağmen, aşiret reisliği informal bir biçimde mevcudiyetini sürdürmektedir. Osmanlı arşiv belgelerine göre, Türkiye’de 7230 kadar aşiret vardır. Türkiye’nin Güneydoğu Anadolu Bölgesi’nin yaklaşık %25’lik kısmını bu aşiretler oluşturmaktadır.1934 yılında kabul edilen kanununa istinaden, bu bölgede göçebe olarak yaşayan aşiretler, 1980 yılından sonra hızla yerleşik hayata geçirilmeye başlanmıştır[9]. Göçebelik, bir topluluğun, bir toplumsal kümenin yaşamlarını ve soylarını sürdürebilmek için belirsiz süreli aralıklarla yer değiştirme geleneği ya da alışkanlığı. Konar göçer yaşam biçimi süren oba, boy, aşiret gibi, genellikle kan başına dayalı olarak oluşmuş toplumsal grupların bu yaşayışı göçebelik olarak adlandırılmaktadır.

Göçebelikte insanların ve hayvanların iklime, coğrafi şartlara bağlı olarak ovaya inmesi ve dağa çıkması içgüdüsüne uyması, daha doğrusu hayvanın doğal yaşantısına uyması vardır. Bu mevsimsel yer değiştirme ya da coğrafi şartlara uyum arayışı, büyük oranda geçim kaynağı olan hayvancılığa bağımlılığıdır. Tarıma dayalı yaşama geçilmeden önce hayvancılıkla uğraşılmakta ve bunun doğal sonucu olarak hayvanların bakım ve besleme şartları göçerliğin doğal yaşama uyumunu gerektirmektedir (Şekil 1) [10].

Şekil 1. Çadır dışı yaşam [11]
(Figure 1. Life at outside of tent [11])

Göçerler, yerleşik hayat öncesi yaşama tarzıyla oldukça dikkat çekicidir (Şekil 2-3). Özellikle Türkiye’de göçerliğin son dönemlerinin yaşandığı günümüzde, Beritan Aşireti göçebelikten yerleşik hayata geçme mücadelesi vermektedir.

Şekil 2. Beritan Aşireti’nin göçebe yaşamındaki geçici çadırları [12]
(Figure 2. Temporary tents of Beritan tribe in nomadic life) [12]

Şekil 3. Çadır iç düzeni
(Figure 3. Tent interior layout)

Beritan Aşireti 300 yıllık göçer bir aşirettir. Özellikle 1980 sonrası şehirleşme sürecine girmişler, Elazığ, Diyarbakır ve Bingöl bölgelerinde yerleşmeye başlamışlardır. Bu bölgelerdeki terör olayları yerleşik hayata geçmeyi hızlandırmıştır. 1990'lı yıllarda çıkarılan yayla yasağı ve güvenlik sebebiyle, asıl geçim kaynakları hayvancılık olan bu göçer aşiret, göçebelikten tümüyle vazgeçmek zorunda kalmıştır. Bu zorluklar içerisindeki yaşam biçimine rağmen, Hak sahiplerinin kendileri için inşa edilmiş olan yerleşim birimlerini tercih etmeyerek bazı metropol şehirleri tercih etmeleri kendi içinde ayrı bir sorunu ortaya çıkarmaktadır. Şehirlere kısa süre zarfında çok sayıda nüfus gelmesi, şehirlerimizin bu nüfusu istihdam edebilecek sanayi ve barındırabilecek yeterli miktarda konut stokuna ve altyapıya sahip olmaması, geçekundu bölgelerinin şehirlerde çığ gibi büyümesine ve Türkiye genelinde denetimsiz bir şehirleşmenin doğmasına neden olmaktadır (Tablo 1) [6].

Tablo 1. Bölgelerin net göç ve net göç hızları [13]
(Table 1. Net migration and net migration speed of regions) [13]

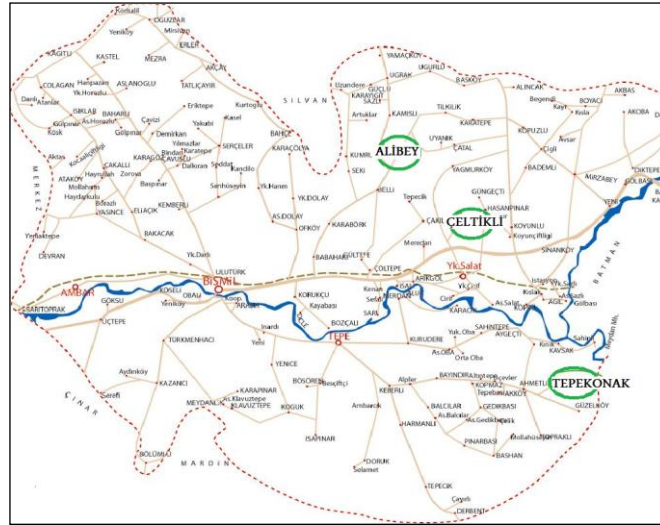
Bölgelerin aldığı göç,verdiği göç,net göç ve net göç hızı 1995-2000					
Bölge	2000 daimi ikametgah nüfusu	Aldığı göç	Verdiği göç	Net göç	Net göç hızı
Toplam	60752995	4098356	4098356	0	0.0
İstanbul	9044859	920955	513507	407448	46.1
Batı Marmara	2629917	240535	172741	67794	26.1
Ege	8121705	518674	334671	184003	22.9
Doğu Marmara	5201135	432921	351093	81828	15.9
Batı Anadolu	5775357	469610	378710	90900	15.9
Akdeniz	7726685	413044	410316	2728	0.4
Orta Anadolu	3770845	205108	300113	95005	24.9
Batı Karadeniz	4496766	219008	450799	231791	50.3
Doğu Karadeniz	2866236	151193	227013	75820	26.1
Kuzeydoğu Anadolu	2202957	144315	256922	112607	49.8
Ortadoğu Anadolu	3228793	170568	280156	109588	33.4
Güneydoğu Anadolu	5687740	212425	422315	209890	36.2

Beritan Aşireti, yoğun olarak Bingöl, Elazığ ve Diyarbakır bölgesinde yaşamaktadır. 1980 yılından sonra yerleşik hayata geçirilmeleri amacıyla, devlet tarafından çeşitli iskan projelerine başlanmıştır. 1980'li yıllarda Diyarbakır İli Bismil İlçesi Kasel (Güroluk) Köyü, Çınar İlçesi Mollapolat Köyü, Merkez İlçesi Gencar Köyü ve Elazığ İli Merkez İlçesi Sarievler' de konutlar inşa edilmiştir. 2000'li yılların başında ise özellikle Diyarbakır'da Beritan Aşireti'ni göçebe yaşamdan yerleşik hayata geçirmek amacıyla Bismil İlçesi'nde Alibeyköy, Çeltikli ve Tepekonak Köyleri'nde yeni konutlar inşa edilmiş ve yeni yaşam alanları yaratılmıştır (Tablo 2) (Şekil 4).

Tablo 2. Beritan Aşireti'nin yerleştirildiği birimler ve konut (aile) sayısı

(Table 2. Beritan tribe's located units and house (family) numbers)

İli	İçesi	Köy	Aile Sayısı
Elazığ	Merkez Sarievler		110
Diyarbakır	Merkez	Gencar	61
Diyarbakır	Çınar	Mollapolat	110
Diyarbakır	Bismil	Kasel (Güroluk)	62
Diyarbakır	Bismil	Alibeyköy	150
Diyarbakır	Bismil	Çeltikli	540
Diyarbakır	Bismil	Tepekonak	66
		TOPLAM	1099

Şekil 4. Bismil Haritası [14]
(Figure 4. Map of Bismil district [14])

Yukarıda yerleşim yerleri ve konut sayıları belirtilmiş olan; Alibeyköy, Çeltikli ve Tepekonak 2000'li yılların başında, hak sahipleri belirlenerek teslim edilmiştir. Ancak yerinde yapılan tespitlerde adı geçen yerleşim yerlerinde toplam 756 konutun yaklaşık 466 tanesi (%61.6) hak sahipleri tarafından kullanılmamaktadır (Alibeyköy'de 50, Çeltikli'de 400 ve Tepekonak'da 16 konut).

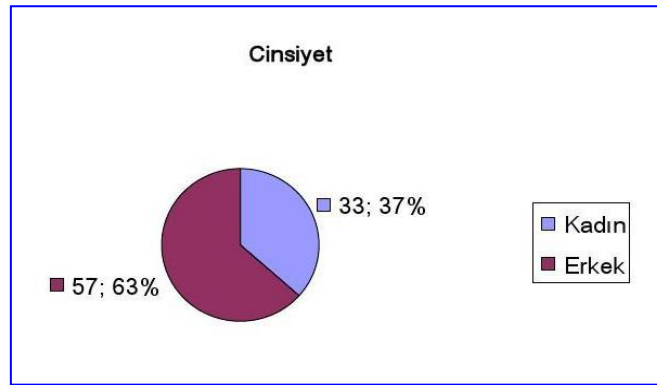
4. UYGULAMA (APPLICATION)

Araştırma Mart-Mayıs 2009 tarihleri arasında, Diyarbakır'ın Bismil İlçesi Alibeyköy, Tepekonak ve Çeltikli Köyleri'nde ikamet eden

Beritan Aşireti mensupları üzerinde gerçekleştirilmiştir. Araştırmada gözlem, anket ve mülakat teknikleri uygulanmış, önceden yapılan çalışmalara dayalı olarak hazırlanan kapalı uçlu 42 soruluk bir anket formu yüz yüze yapılan görüşmelerle doldurulmuştur. Uygulanan anketlerde kadınların ve genç kızların çekingen davranarak görüşme yapmak istemedikleri tespit edilmiştir. Ayrıca aşiretin ileri gelenleriyle uzun mülakatlar gerçekleştirilmiştir.

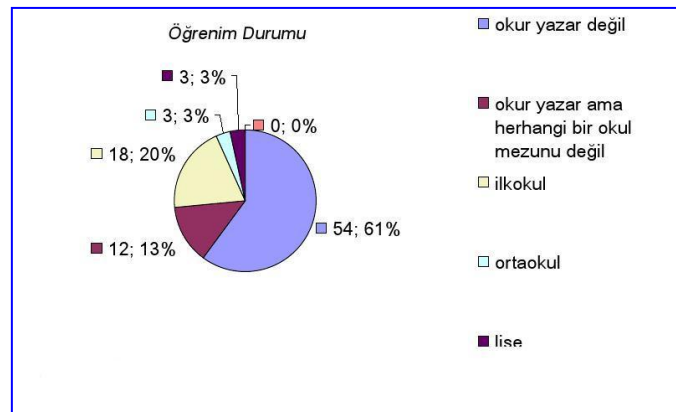
Araştırma alanımızı Diyarbakır il sınırları içinde ikamet eden Beritan Aşireti mensupları oluşturmaktadır. Ancak Merkez Gencer, Bismil Kasel ve Çınar Mollapolat Köyleri 1985 yılında tamamlanmış ve konutların kullanılıyor olmasından dolayı alan çalışması dışında tutulmuştur. Çalışma alanını Bismil Tepekonak, Çeltikli ve Alibeyköy'deki toplam 756 hane teşkil etmektedir. Bu köylerdeki rasgele seçilen 90 kişiye kapalı uçlu anket uygulanmıştır.

Kullanıcılarla yapılan anket ve görüşmelerde, kullanıcı profili, özellikleri, ihtiyaçları, kültürleri ve bunların konuta yansması tespit edilmeye çalışılmıştır. Görüşme yapılan 90 kişinin 33'ü kadın(%37), 57'si erkektir(%63) (Şekil 5). Kadınlarla, genç kızlar görüşme yapmaktan kaçınmış, bölgenin feodal kültürü göz önünde bulundurularak, görüşme için ısrar edilmemiştir.

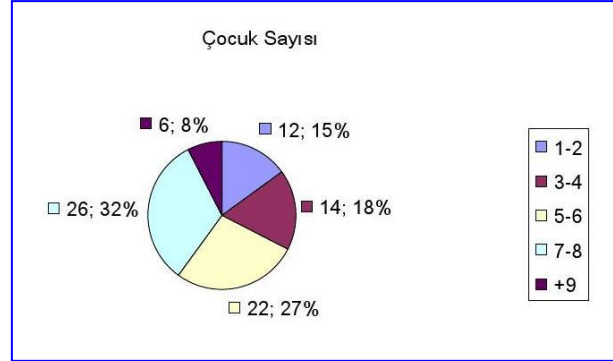
Şekil 5. Ankete katılanların cinsiyet durumu
(Figure 5. Gender status of the respondents)

Kullanıcıların büyük bir çoğunluğu okur-yazar değildir. Göçebe halinde yaşamaktan dolayı, eğitim göz ardı edilmiştir. Beritan Mensupları'nın genel okur-yazarlık oranı, Bismil İlçesi'nin genel okur-yazarlık oranından oldukça düşüktür. Bismil'deki okur yazarlık oranı %68,7 olmasına rağmen (9), Beritan Örneğinde % 39 dur (Şekil 6).

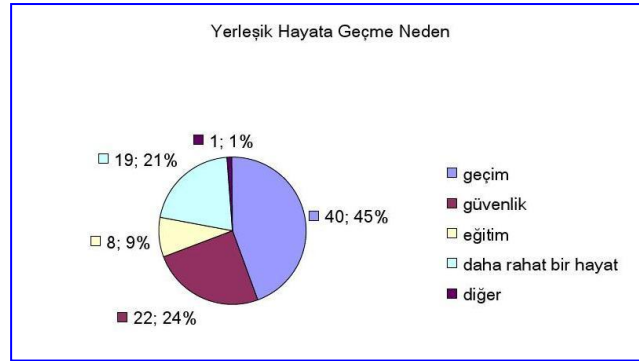
Şekil 6. Öğrenim durumu
(Figure 6. Education status)

Örneklememiz genel olarak kalabalık bir aile grubunu ortaya koymaktadır. Çok çocuklu, birden çok kuşağın temsilcilerinin aynı konut içerisinde yaşadığı tespit edilmiştir (Şekil 7).

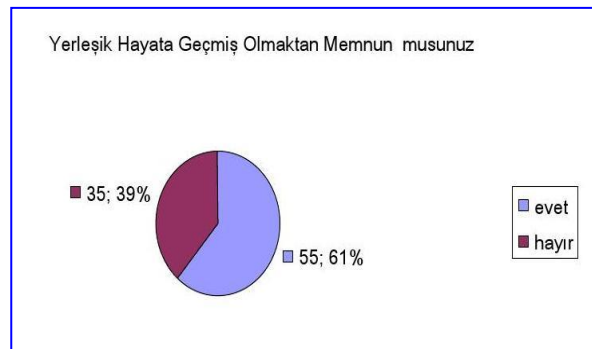
Şekil 7. Çocuk sayısı
(Figure 7. Number of children)

Beritan Aşireti mensuplarının yerleşik hayata geçme nedenlerinin başında ekonomik kaygılar, güvenlik sorunu ve daha konforlu bir yaşam beklentileri gelmektedir. Hayvancılıkla geçimini sağlayan bu grup, yayla yasağı, bölgedeki terör olayları ve iklim koşulları sebebiyle yerleşik hayata geçmeyi kabul etmişlerdir (Şekil 8).

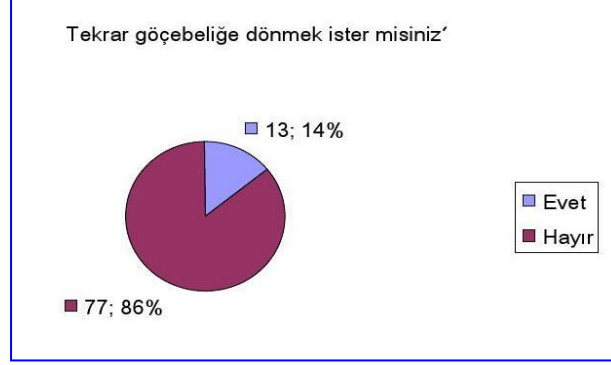
Şekil 8. Yerleşik hayata geçme nedeni
Figure 8. Reason for transition to the settlement

Yerleşik hayata geçmiş olmaktan memnun olup olmadıkları sorulduğunda, katılımcıların çoğunun tüm olumsuz fiziki koşullara rağmen memnun oldukları anlaşılmaktadır. Göçebe yaşamın zorluklarını tekrar göze alamayacaklarını dile getirmişlerdir (Şekil 9).

Şekil 9. Yerleşik hayata geçme memnuniyeti
(Figure 9. Pleasure for the settlement life)

Yerleşik hayata geçmiş olmaları tümünü memnun etmemesi dikkat çekmiştir. Bunun üzerine göçebeliğe dönmek isteyip istemedikleri sorulduğunda, büyük bir çoğunluk "hayır" cevabını vermiştir (Şekil 10).

Şekil 10. Tekrar göçebeliğe dönme isteği
(Figure 10. Request to nomadic life)

Yaşadıkları konutların kültürlerine (yaşam biçimlerine) uygun olup olmadığı sorulduğunda, çok büyük bir kesimin konutlarının kültürlerine uygun olmadığını belirtmişlerdir (Şekil 11).

Şekil 11. Konutların göçebe kültürüne uygunluğu
(Figure 11. Availability of the houses to nomadic culture)

5. BULGULAR (FINDINGS)

Köy kent projesi kapsamında göçebe durumunda olan Beritan aşireti için yapılan konutlar, araştırma alanında yapılan anket-görüşme ve yerinde gözleme sonucunda yeterince kullanılmamaktadır. Kullanıcılar, konutların kendileri için göçebe yaşamdan kurtuluştan daha öteye geçemediğini belirtmişlerdir (Şekil 5-6).

Şekil 12. Alibeyköy Konutları
(Figure 12. Alibeyköy Houses)

Şekil 13. Çeltikli Konutları
(Figure 13. Çeltikli Houses)

Konut içerisinde kendilerini hapsedilmiş hissetmeleri, konutu boşucu ve kasvetli bulmaları, göçerlikten yerleşik hayata geçişteki sıkıntıları yansıtmaktadır. Göçebe hayat sürdüren toplulukların ani bir değişimle, kısmen doğadan koparak, kalıcı konutlara yerleşmelerinin psikolojik etkileri izlenebilmektedir. Kalıcı konutların bu kadar boş olma gerekçeleri araştırılırken, çarpıcı olan ve çoğu kullanıcı tarafından dile getirilen başlıca sorun; ahırların küçük ve konutla bitişik olmasıdır. Göçebe kültürünün bir devamı olan hayvancılığa, yerleştirildikleri kalıcı konutlarda da devam edilmek istenmiştir. Tüm aşiret mensuplarının başlıca geçim kaynağı ve anladıkları tek iş olan hayvancılık önemini korumuştur. Konutlarla bitişik tasarlanmış ahırlar, kullanıcılar için yetersiz ve sağlık açısından hijyen değildir. Kullanıcıların büyük bir kısmı bu sorunu kendilerince çözmüştür. Konutların bahçesinde veya yakınında yeniden ahır inşa etmek zorunda kalmışlardır (Şekil 7-8). Kimi konutlardaki ahırların depo hatta yaşam alanı olarak kullanılması da çarpıcıdır.

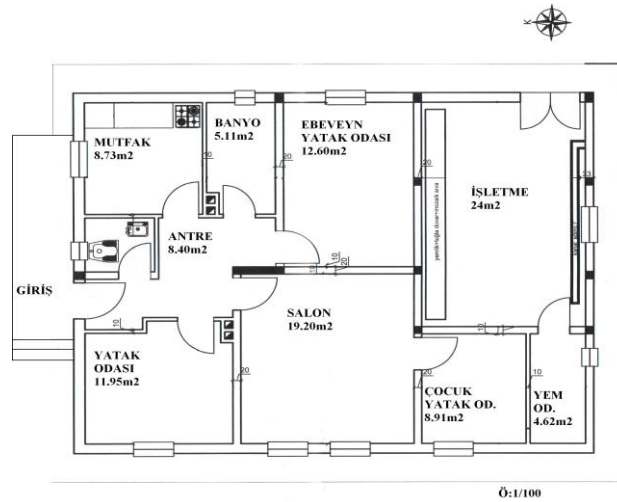

Şekil 14. Konut-Ahır ilişkisi
(Figure 14. House-Stable interrelations)

Şekil 15. Kullanıcının inşa ettiği ahır
(Figure 15. Stable built by Dwellings)

Çok çocuklu bir kullanıcı potansiyeli olan Britanyalılar için tasarlanmış konutlar büyüklük açısından yetersiz kalmaktadır. Aynı konut içerisinde 3 ya da 4 nesil yaşamaktadır (Şekil 16) (Şekil 17-18-19).

Şekil 17. Konut İçi
(Figure 17. House interior)

Şekil 18. Bir Beritan ailesi
(Figure 18. A Beritan family)

Şekil 19. Bir Beritan yaşlısı
(Figure 19. A Beritan old women)

Konutlardaki imalat hataları ve köylerdeki altyapı eksiklikleri de konutların kullanılma oranını düşürmektedir. Ayrıca hayvancılığı meslek edinmiş bu grubun, hayvancılığa devam edebilmeleri için gerekli olan otlak ve meralar düşünülmemiştir.

6. SONUÇ (CONCLUSION)

Mekanlar, her ölçekte doğal çevresi içerisinde düşünülmelidir. Çevresinden soyutlanarak sunulan mekanlar, referanslarını oluşturamayacağı için yabancılaşır. Araştırma konusu olan Beritan aşireti kullanıcılarının, doğal çevrelerinden koparılmış olmaları,

yeni kalıcı konutlarının tasarım işini oldukça güçleştirmekte, üzerinde daha detaylı düşünülmesi gereken bir durum yaratmaktadır.

Sonuçta bu kadar boş konutun bulunması; yapıların bu topluluğun ihtiyaçlarını karşılayacak planlamadan yoksun olduğunun önemli göstergelerinden biridir. Bu durum aynı zamanda büyük ekonomik kayıpları da beraberinde getirmektedir. Konutlara yerleşen büyük çoğunluğun, zorunluluktan dolayı burada bulunmaları konutun amacına uygun olmadığını açıklamaktadır. Yerin kimliği ile kişinin kimliği arasındaki fark, kullanıcıların konutlarını benimsemediği gerçeğini ortaya koymaktadır. Mekanlar doğal çevresi ve kullanıcısı içerisinde düşünülmelidir, aksi takdirde birey veya grup sunulan mekanlardan soyutlanmaktadır.

Beritan üyeleri için inşa edilmiş kalıcı konutlarda, kişi kimliği ile yerin kimliği arasında bir paralellikten bahsetmek mümkün görünmemektedir. Konut projelendirilmesi aşamasında, Beritan insanının yaşam biçimi, kültürü gözardı edilmiş veya yeterince göz önüne alınmamıştır. Türkiye'nin herhangi bir köyündeki kullanıcı göz önüne alınarak tasarım yapılmıştır.

Beritan örneği, göçebelikten yerleşik hayata geçiş süreci itibari ile farklılık sergilemektedir. Kullanıcıların yukarıdaki kavram paralelinde kendilerini, bu konutlara ait hissetmemeleri ve yabancı görmeleri konutların amacına uygunluğunun yeterli olmadığını sergilemektedir.

Konut ve yakın çevresinin tasarımı yapılırken, kullanıcı kimliğinin net olarak ortaya konması oldukça önemlidir. Aksi takdirde konutun insanla bütünleşmesi mümkün değildir ve yabancılaşma kaçınılmazdır. Kendi ruhumuzu özgür hissedebildiğimiz mekan, sosyal kimliğimizle-yerin kimliğinin örtüştüğü mekandır.

TEŞEKKÜR (THANKS)

Bu makalenin alan çalışmasına katkısından dolayı İnş.Müh.Ahmet Alkan'a teşekkür ederiz.

KAYNAKLAR (REFERENCES)

1. Maslow, A., (1954). Motivation and Personality, Harper and Row, New York.
2. Relph, E., (1976). Place and Placelessness, London:Pion.
3. Heidegger, M., (2008). Varlık ve Zaman, Martin, Çev. Kaan H. Ökten, Agora Kitaplığı, İstanbul.
4. Mugerauer, R., (1994). Interpretations on behalf of place, Suny Pres, New York.
5. <http://arama.hurriyet.com.tr/arsivnews.aspx?id=-159882>.2011.
6. Taşdelen, H.M., (1997). Göçerlerin Şehirleşmesi (Beritanlı Aşireti Örneği), Turan yayıncılık, İstanbul, ss. 22.
7. Bruinessen, M.V., (2008). Ağa, Şeyh, Devlet (Çev: Banu Yalkut), 5.baskı, İletişim yayınları, İstanbul, ss. 182-183.
8. Tapper, R., (1984). "Holier than Thou: Islam in Three Tribal Societies", Islam in Tribal societies from the Atlas to the Indus. Edit.Akbar.Ahmed, David M.Hart Routledgeand Kegan Paul, London, ss. 250-252,
9. Türkdoğan, O., (2006). Doğu ve Güneydoğu (Kabile-Aşiret Yapısı) IQ Kültür-Sanat Yayıncılık, İstanbul, ss.24-48
10. (C:\Documents and Settings\Administrator\Belgelerim\araştırma konuları\göçebelik\Göçebelik - Vikipedi.mht).2011.
11. Turkleronline.netresimgalerisi.com.2008.
12. (<http://www.fotokritik.com/1312544>).2011.
13. Devlet İstatistik Enstitüsü, (2002).2000 Yılı Genel Nüfus Sayımı, Başbakanlık, Ankara, ss. 100,
14. (www.diyarnet.com.2011.